

Provstens Attest, „at Kornet paa det Sted, hvor det er blevet solgt, ei i høiere Priis har været“.

I Reskript af 9de December 1699 til Stiftsbefalingsmændene og Biskopperne, hedder det, at de herester, som tilforn efter Loven brugeligt været haver, aarligt skal sætte Capitelstarten paa alle Kornvarer i Stiftet, dog, at de fra Vedkommende indhente behøvende Underretning, hvad Kornet paa Landet og i Kjøbstæderne koster, paa det Capitelstarten derefter desbilligere kan proportioneres og sættes, som herester aarligt i det længste bør skee inden Kyndelmisse, til hvilken Tid Stiftsbefalingsmændene og Biskopperne derom skriftlig Underretning under deres Hænder til Rentekammeret og andre behørig Steder haver at indsende“.

Den Udvei som i Reskript af 31te Marts 1674 er anvist til at udjævne Forskjellen mellem Capitelstarten for Stiftets og de enkelte Amters Priiser, at Amtmandens og Provstens Attest om, at en saadan Forskiel har fundet Sted, skal være tilstrækkelig, har været Oprindelsen til de saakaldte Kirkekjøb, som nu aarligt sættes for hvert Amt i Sjælland af Amtmanden og Provsterne i Amtet. Reskriptet af 15de Mai 1741 ommelder, at naar Capitelstarten er sat, bliver det meddeelt alle Amtmændene i Stiftet, som da med Provsterne træde sammen for at fastsætte Kirkekjøbet, hvorefter Regnskab for Kirkerne, Skolernes, Hospitalernes, og andre Stiftelsers Korn skal aflægges. I det daværende Aar var der opstaaet Uenighed mellem Amtmanden i Ringsted Amt og Provsten, om den sættende Taxt, medens Begge beraabte sig paa Landekjøbet. Stiftamtmanden og Biskoppen ansaae sig ikke berettigede til at dømme imellem dem, men foreslog, da Forskjellen ikke var stor, at gaae Mellemveien, eller tage et Par Præster og et Par Mænd af Kjøbstæderne til, og da i Forening med disse at lade Pluraliteten afgjøre det. Amtmanden vilde imidlertid ikke give efter, og det bestemtes derfor, at naar Amtmand og Provst ikke kunne blive enige, bestemmes Kirkekjøbet af Formanden. (?)

I den fgl. Indbydelse af 18de Marts 1796 til mindelige Foreninger mellem Tiendeydere og Tiendetagere gives først en Udvikling af de Gøder, der derved vilde opnaaes for Agerdyrkingens Udvikling i Landet, og opfordres derpaa begge Parter til at indgaae mindelige Foreninger om Tienden, og der tilføies: „Især ventes, at Præsterne vil glæde dem ved at kunne træffe billige og mindelige Foreninger med de Tiendeydende af deres Sognes Beboere, for derved at befæste deres Menigheders Venkab og Fortrolighed, hvilket maa være enhver rettskaffen Religionslærers varmeste Dnsse.“ Det bestemmes derpaa som 1ste Post: at de Tiendeafgifter, som ere tillagte Kirker og offentlige Stiftelser, samt Præster og andre Beneficiarer, saa og de, der tilhøre Lehn og Fideicommisser, skulle fastsættes enten i Korn af det Slags, som meest dyrkes i Eggen, eller hvad andet Slags Korn Parterne kan forenes om, og Samme igjen anslaaes til Penge, efter de sidste 10 Aars Capitelstart i Stiftet, hvilken Godtgjørelse i Penge derefter bestandig fastsættes hvert 5te Aar, beregnet til Middeltallet af de sidste forløbne 10 Aars Capitelstart. I 7de Post bestemmes, at Tiendeyderne skulle være pligtige til at erlægge Tienden for det forløbne Aar inden næste Aars 1ste Januar.

Ved Reskript af 18de Mai 1798 tillædes det, at Contracter maae sluttes om Tiendeafgift i Korn, at svare in natura, uden at beregnes til Penge. Dog foretrakkes det fremdeles, at Afgiften betales med Penge efter flere sammentagne Aars Kornpriser.“

Placat af 17de Mai 1812 § 6 giver Tiendeyderne Valget imellem, om de ville yde Tiendeforret in natura eller i Penge, efter de 10 sidste Aars Capitelstart, eller efter hvert Aars Capitelstart; hvilket tillige skulde gælde med Hensyn til Afgiften af Kongetiender, som ere beneficerede til offentlige Stiftelser eller til fgl. Embedsmænd.

Rgl. Resolution af 30te Mai 1812, bestemtgjort ved Circulaire af 20de Juni s. A., bestemmer, at Stiftamtmanden skal i Løbet